

Ændringsforslag stillet den {FREMSAT} uden for betænkningen

Ændringsforslag

til

Forslag til Lov om ændring af lov om finansiel stabilitet (Præcisering af forbuddet mod kapitalnedsættelser m.v.)

Af økonomi- og erhvervsministeren:

Til § 1

1) Efter nr. 7 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 8, stk. 2, ændres: »§ 7, stk. 2, 2. pkt.« til: »§ 7, stk. 2, 3. pkt.«
[Teknisk ændring]

2) Den under nr. 10 foreslåede affattelse af § 16 a, stk. 1, ændres til:

»Der etableres en ordning, hvorefter Afviklingsselskabet efter ansøgning kan indgå aftale om ydelse af individuel statsgaranti for eksisterende og ny ikke-eftersillet, usikret gæld og for et SDO- eller SDRO- udstedende instituts samt Danmarks Skibskredit A/S' supplerende sikkerhedsstillelse (junior covered bonds) med en løbetid på op til 3 år.«
[Præcisering]

3) I den under nr. 10 foreslåede affattelse til § 16 c, stk. 1, nr. 1, indsættes som 3. pkt.

»Derudover må Danmarks Skibskredit A/S, uanset 1. pkt., udbetale 15 pct. af det årlige overskud til Den Danske Maritime Fond, forudsat at det kan finansieres inden for det løbende overskud.«
[Undtagelse til forbuddet mod udbyttebetaling]

4) I den under nr. 10 foreslåede affattelse til § 16 c, stk. 1, nr. 2, indsættes i 1. pkt. efter

»kapitalnedsættelser,«: »hvor beløbet udbetales til aktionærer, garanter eller andelshavere,«
[Præcisering af forbuddet mod kapitalnedsættelser]

5) I den under nr. 10 foreslåede affattelse til § 16 c, stk. 3, ændres: »§ 13, stk. 1, 2, 4, 5 og 7« til:

»§ 13, stk. 1-7 og § 15«
[Præcisering]

6) Efter nr. 11 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 17, stk. 4, 3. pkt., ændres: »konkursdekret afsiges« til: »konkursbegæring er indgivet.«
[Ændring vedrørende dækningen af krav ved garantiordningens udløb]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Der er tale om en manglende konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 6. Konsekvensændringen har ikke nogen indholdsmæssig betydning.

Til nr. 2

Det har været og er fortsat hensigten, at både pengeinstitutter og realkreditinstitutters supplerende sikkerhedsstillelser (junior covered bonds) skal være dækket af garantien. Da der andre steder i den finansielle lovgivning skelnes mellem SDO og SDRO, findes det hensigtsmæssigt for at undgå usikkerhed at præcisere, at garantien finder anvendelse i forhold til SDO- og SDRO-udstedende institutter. Endvidere præciseres det, at Danmarks Skibskredit er omfattet af ordningen, da Danmarks Skibskredit ved SDO-lovens vedtagelse fik mulighed for at udstede SDO-obligationer og derfor også kan udstede junior covered bonds. Derudover åbnes der mulighed for, hvis det vurderes at være hensigtsmæssigt efter en konkret vurdering, at lade den individuelle statsgaranti kunne blive udstedt for allerede bestående gæld. Det kan være relevant, hvor et kreditinstitut har eksisterende gæld, der kan opsiges, eller som vil forfalde, hvis ny gæld opnår en bedre stilling end den eksisterende gæld. Det forventes ikke, at en sådan udvidelse af muligheden for at opnå individuel statsgaranti for gæld vil føre til, at den samlede statsgaranti vil blive større. Det skyldes, at nettokapitalbehovet vil være det samme for det enkelte institut, uanset om instituttet opnår garanti for eksisterende gæld, eller må optage ny gæld, som det herefter opnår statsgaranti for.

Til nr. 3

Der laves en undtagelse til 1. pkt., således at Danmarks Skibskredit A/S fortsat har mulighed for at udbetale udbytte til Den Danske Maritime Fond.

Den Danske Maritime Fond modtager, som B-aktionær, forlods 15 pct. af det årlige overskud i Danmarks Skibskredit i udbytte. Det indgik således som led i aftalen fra 2005 mellem staten, Nationalbanken og Danmarks Skibskreditfond om modernisering af Danmarks Skibskreditfond, at Den Danske Maritime Fond blev tillagt ret til på sine aktier i Danmarks Skibskreditfond at modtage et særligt præferenceudbytte på 15 pct. af Danmarks Skibskredit A/S' årlige overskud efter skat. Midlerne anvendes til at udvikle og fremme danske skibsfart og værftsindustri. På denne baggrund findes det hensigtsmæssigt, at undtage Den Danske Maritime Fond fra det generelle forbud mod udbyttebetaling. Det vil fortsat gælde, at også Danmarks Skibskredit derudover ikke må udbetale udbytte til de øvrige aktionærer, og at et eventuelt udbytte til Den Danske Maritime Fond skal kunne rummes indenfor det løbende overskud.

Til nr. 4

Det præciseres i bestemmelsen, hvornår der ikke må ske kapitalnedsættelse. I henhold til selskabslovgivningen kan en kapitalnedsættelse ske til tre forskellige formål. Disse formål er udbetaling til kapitalejerne, henlæggelse til en særlig fond, som kapitalejerne efterfølgende kan råde over eksempelvis til uddelinger, og nedsættelser med henblik på dækning af underskud.

I den foreslåede bestemmelse præciseres det, at det alene er kapitalnedsættelser til udbetaling og kapitalnedsættelser med henblik på henlæggelse til en særlig fond, der må ikke ske for de omfattede virksomheder. Det vil således være muligt at foretage en kapitalnedsættelse til dækning af underskud. Ved en kapitalnedsættelse til dækning af underskud sker der ikke en udbetaling til kapitalejerne. En kapitalnedsættelse til dækning af underskud medfører, at der sker en nedskrivning af selskabskapitalen enten helt eller delvist med henblik på at dække et optjent underskud. En kapitalnedsættelse til dækning af underskud er således en transaktion, der foretages til fordel for kreditorerne, mens de øvrige kapitalnedsættelsestyper indebærer økonomisk begunstiging af en eller flere kapitalejere.

Det bemærkes, at hvis en kapitalnedsættelse medfører, at lovens minimumskrav til selskabskapitalen ikke længere opfyldes, må kapitalnedsættelsen efterfølges af kapitalforhøjelse, der som minimum medfører, at dette minimumskrav er opfyldt.

Den foreslåede begrænsning med hensyn til kapitalnedsættelse til udbetaling vil også omfatte annullation af egne kapitalandele, da dette i praksis er en kapitalnedsættelse til udbetaling.

Til nr. 5

Der er tale om en præcisering, således at det også bliver muligt for Finanstilsynet at afsætte bestyrelsesmedlemmer eller påbyde kreditinstituttet at afsætte en direktør i det pågældende institut hvis der foreligger misbrug. Det vil sige, hvis instituttet ikke lever op til bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 13 af 13. januar 2009 om de risici pengeinstitutter omfattet af garantiordningen må påtage sig. I forhold til den individuelle statsgaranti er en udelukkelse mindre relevant, da lånene vil være dækket, selvom instituttet måtte blive udelukket af ordningen. Det vil derfor være mere relevant at anvende reaktionsmuligheder i medfør af § 13, stk. 6, der giver mulighed for at Finanstilsynet kan fastsætte mindre alvorlige sanktioner overfor det pågældende institut. Det præciseres endvidere, at de gældende regler i lov om finansiel stabilitet for pengeinstitutter, der indgår i en udenlandsk koncern, tilsvarende finder anvendelse på aftaler om individuel statsgaranti.

Til nr. 6

Afviklingsgesellschaften har til formål at garantere, at alle simple kreditorer og indskydere i pengeinstitutter og filialer dækkes fuldt ud indtil ordningens ophør. Af hensyn til at skabe den fornødne tryghed for, at simple kreditorer ikke lider tab i tilfælde af, at et pengeinstitut er taget under konkursbehandling inden den 30. september 2010, foreslås fristen i § 17, stk. 4, ændret fra tidspunktet for konkursdekretets afsigelse til indgivelse af konkursbegæringen. Ændringen skyldes, at konkursbegæring kan tage flere år og reelt er en proces, som de simple kreditorer såvel som det nødlidende pengeinstitut, som er taget under konkursbehandling, kun i meget begrænset omfang har mulighed for at øve indflydelse på.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 17, stk. 4, at såfremt Finanstilsynet senest den 30. september 2010 har fastsat en frist for et pengeinstituts opfyldelse af kapitalkrav i medfør af § 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og pengeinstituttets kapital ikke er blevet retableret inden udløbet af denne frist, er Afviklingsgesellschaften forpligtet til at gennemføre den i § 7 anførte procedure til sikring af, at simple kreditorer i henhold til lovens § 1 ikke lider tab.

Det indebærer, at også de simple kreditorer, hvis krav først forfalder efter den 30. september 2010, er omfattet af den statslige garantiordning, og at deres krav dermed er sikret af Afviklingselskabet.